

Publicerad 2023-08-06 23:25 av Känslan

En dikt om tiden när barnen blir större och det är dags att tänka på sig själv och jag inser att det är svårare än jag trodde.

Din egen älv

Tår för tår rinner i min själ var dag som går

Varför när jag framför denna spegel står inte skymtar styrkan andra ser?

Jag ger och ger, men jag missar alla som mot mig ler.

Upptagen med att andra vårda känner, att jag då!

När ska jag det mjuka i mitt inre få hårdna?

Med denna insikt känner jag sorg.

Jag bygger en borg till världen men jag själv sover på gräsmattan.

Dags att släppa krattan

Dags att gå in och se i spegeln

Tårarna kan falla

För jag kommer på min spegelbild kalla

Kommer våga se mig i ögonen och säga

Du är vacker och du är stark

Du är allt du ser och allt du ger.

Låt tårna bli till en älv,

där kärleken kan flöda

till dig själv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Känslan med Poeter.se id #233197 innehar upphovsrätten